

Talvaase

Setaare i bi-rownaq
Bar aasmaan i xonnaaqi
Ke dar qaab e bi-fardaa
Be su ye kahkeshaan e tu-xaali par mikeshad,
Baa cereaq haa ye daa'em e ceshmak-zan
Ke az payaam i gong xabar midahand
Va baa kudak aan e shuresh haa ye dur-dast
Ke bar piyaade-ro haa ye nash'egi
Dar royaa ye cendesh o araq
Foru xofteand.

Deraxtaan i simaani
Bar kenaare ye yaad-bud e paadshaah i gom-shode dar boxaar
Meydaan i canbar-zade bar xish
Baa tan-forush aan i bi-hosele
Ke dar lajan e bi-sahar
Be bazak e labxand mashquland.

Dar dur-dast
Bebin!
Div i dar band
Be entezaar e lahze ye atash-feshaan
Az barf i, taa barf i
Be pusidan e Aarash haa minegarad!
Ke marz e budan o nabudan raa
Bar tirak e shallaaq
Xatt mikeshand.

Negaah kon!
Solh e xodaa vo sheytaan raa
Bar pishaani ye aasmaan e ehtemaal
Ke dar zendaan i bi-rozan
Tavallod e mo'jeze raa
Be celle neshaste ast

Va setaare gaan e sar-gardaan
Bar pishaani ye roftgar aan
Momken aat e sahari raa raj mizanand.

Esmaa'il Nurialaa
October 22, 2002
Denver

ستاره ای بی رونق
بر آسمانی خنابی
که در قاب بی فردا
بسوی کهکشان توخالی پر می کشد
با چراغ های دائم چشمک زن
که از پیامی گنگ خبر می دهند
و با کودکان شورش های دور دست
که بر پیاده روهای نشئگی
در رؤیای چندش و عرق
فرو خفته اند.

درختانی سیمانی
بر کناره ی یادبود پادشاهی گمشده در بخار
میدانی چنبر زده بر خویش
با تن فروشانی بی حوصله
که در لجن بی سحر
به بزرگ لبخند مشغولند.

در دور دست
بین!
دیوی در بند
به انتظار لحظه ی آتشفشان
از برفی، تا برفی
به پوسیدن آرش ها می نگرد
که مرز بودن و نبودن را
بر تیرک شلاق
خط می کشند.

نگاه کن!
صلح خدا و شیطان را
بر پیشانی آسمان احتمال
که در زندانی بی روزن
تولد معجزه را
به چله نشسته است

و ستارگان سرگردان
بر پیشانی رفتگران
ممکنات سحری را رج می زنند.